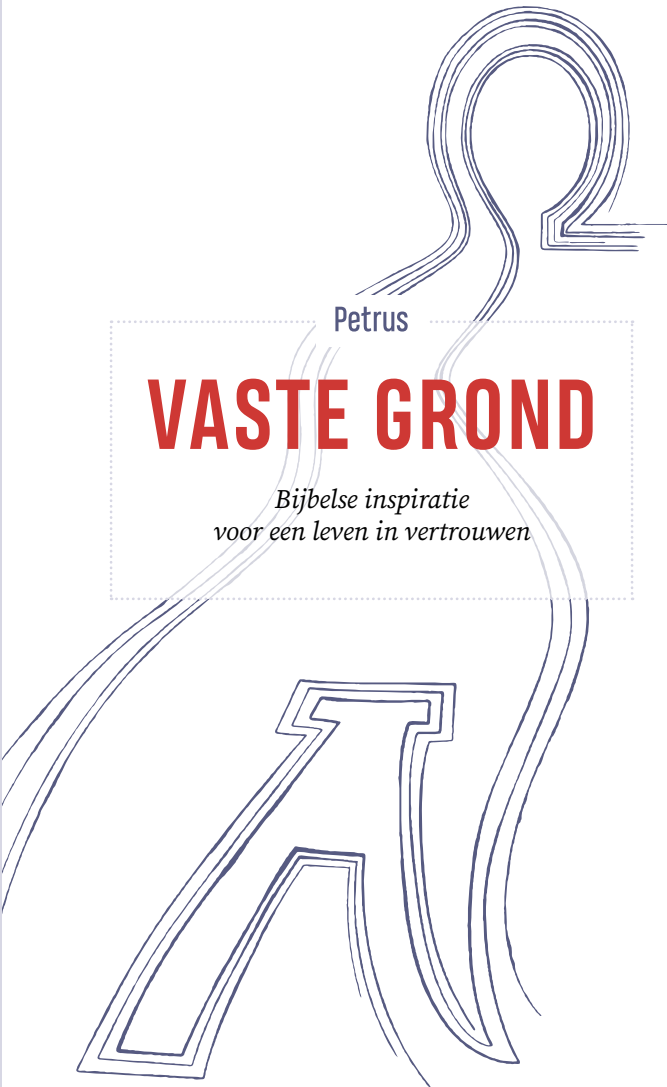
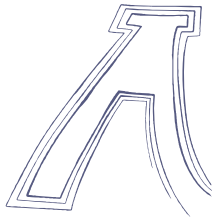

Petrus

VASTE GROND

*Bijbelse inspiratie
voor een leven in vertrouwen*

Vooraf

We kunnen ons als mensen eindeloos zorgen maken. Over ons geluk en ons ongeluk, over ons werk en onze carrière, over onze kinderen en kleinkinderen, over onze gezondheid en ons sterven. Als reactie daarop proberen we vaak krampachtig ons leven te sturen.

De Bijbel laat ons zien dat er ook een andere houding mogelijk is. Een houding van vertrouwen en overgave, in de wetenschap dat de toekomst in Gods hand is. Hoe oefenen we ons in dat geloofsvertrouwen?

Dit boekje zoekt handvatten in de levens van verschillende mannen en vrouwen in het Oude en Nieuwe Testament.

Meer lezen over dit thema? Ga naar petrus.protestantsekerk.nl/vertrouwen.

Inhoud

06

EEN WEG DOOR DE WOESTIJN

Overdenkingen door ds. Marleen Blootens

24

ALS HET KWAAD TOESLAAT

Overdenkingen door ds. Pieter L. de Jong

46

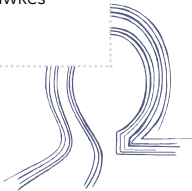
IN DE OGEN VAN JEZUS

Overdenkingen door ds. Pim Brouwer

64

HET VERTROUWEN VAN DE EEUWIGE

Overdenkingen door ds. Corine Beeuwkes

EEN WEG DOOR DE WOESTIJN

Overdenkingen door ds. Marleen Blootens

Ook grote profeten kampen met
vertwijfeling en moedeloosheid,
laat het verhaal van Elia ons zien.
Hoe vinden we in de woestijn
weer nieuw vertrouwen en
nieuwe levenskracht?

.....

Ds. Marleen Blootens
is predikant in de
Protestantse
Gemeente Overschie.

Zorg van de schepping

› 1 Koningen 17:2-6

Drinken kun je uit de rivier, en Ik heb de raven opgedragen je daar van voedsel te voorzien.

1 Koningen 17:4

In Gods naam een mens ter verantwoording roepen die vuile handen heeft gemaakt. Dat is de opdracht die Elia krijgt. Het lijkt goed te gaan in Israël onder leiding van Achab, maar het deugt niet. God is geërgerd, want Achab doet wat slecht is in de ogen van de Heer. De afgoden nemen alle ruimte in. Achab struikelt zich een weg naar beneden langs valse illusies. Ze staan als totempalen om hem heen. Tot Elia hem komt hinderen en Achab herinnert aan de wet van God.

Mensen die de moed hebben om op te staan tegen onrecht – het zijn Elia's. Denk aan de journalist die zich het zwijgen niet laat opleggen, ook al wordt zijn vlucht gecancelled

door een dictator. Ook Elia is niet bang, en riskeert net als die onvermoeibare journalisten zijn leven. Elia speelt met vuur.

Ik vind het altijd ontroerend hoe de Bijbel ons een blik geeft op de achtergrond van het leven van Elia. Achter de grote profeet zien we de man die zich toevertrouwt aan de God die de mussen een huis biedt, de zwaluwen een nest, en speciaal voor Elia een route meegeeft aan de raven.

Vraag

Kijk eens een kwartiertje naar de vogels in je tuin, vanaf je balkon of in het park. Wat een goedheid, schoonheid en zorg kennen de vogels. Wat zou dat kunnen vertellen over Gods zorg voor ons?

Het vertrouwen van de weduwe

› 1 Koningen 17:7-16

... want dit zegt de HEER, de God van Israël: Tot op de dag dat Ik weer regen op de aarde zal laten vallen, zal er meel in de pot zijn en zal de oliekruid niet leeg raken.

1 Koningen 17:14

De weduwe en de wees. Ze zijn in de Bijbel synoniem voor alle mensen die met lege handen staan. God heeft een zwak voor de kwetsbare. Want kwetsbaarheid delen we. Armoede, rouw of ziekte – het kan je zomaar treffen. Vandaar dat deze arme weduwe in Sarefat een plekje heeft gevonden in de Bijbel – mensen die met lege handen staan zijn niet buiten Gods zicht.

Hoewel deze weduwe bijna niets heeft, geeft ze Elia toch te eten. God heeft in haar het vertrouwen gewekt dat deze man meent wat hij zegt en dat hij voor brood op de plank zal zorgen. Hoe kwetsbaar ze ook lijkt, het

betekent niet dat ze niets te geven heeft. Ze heeft geen geld en geen spullen, maar ze is wel gastvrij. Ze geeft haar vertrouwen aan Elia. Daarmee geeft ze alles wat ze heeft, en wat blijkt: ze ontvangt alles wat ze nodig heeft.

Op zijn beurt vertrouwt Elia op God. Elia laat zich sturen naar een plaats die uitzichtloos en goddeloos lijkt, maar dat niet is. Elia toont ons in Sarefat al de route van de Geest van God die grenzen tussen mensen doorbreekt, die vertrouwen wekt en leven geeft.

Vraag

Aan wie heb jij je vertrouwen gegeven
en wat heeft dat je gebracht?

*Mag ik niet
verwachten
de goedheid
van de HEER
te zien in het land
van de levenden?*

Psalm 27:13

Aangevochten vertrouwen

› 1 Koningen 19:1-8

‘Het is genoeg geweest, HEER. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.’

1 Koningen 19:4

Elia heeft een burn-out. Hij is zo depressief dat hij het liefst niet meer wil leven. Hij trekt zich terug van God en mens. Ooit stond Elia in vuur en vlam voor de Heer, maar het lijkt nu allemaal zinloos te zijn. Depressie, zo zei iemand mij ooit, is het verlies van geloof, hoop en liefde.

God laat Elia niet aan zichzelf over. Geduldig geeft een engel Elia te eten onder de bremstruik. De engel biedt geen kant-en-klare oplossing, geen door de verzekering gedekte therapie. Maar door het eten verzamelt Elia genoeg kracht om op te staan. Net genoeg om op weg te gaan.

De weg van Elia is de weg naar de Horeb, de weg naar God zelf. Het is wel een weg door de woestijn, want dat is waar het leven ons soms brengt. Elia voelt zich hopeloos tot hij in het fluisteren van de wind de stem van God herkent. Vertrouwen fluistert zich bij ons naar binnen.

Je komt niet zomaar uit je burn-out, je depressie of je wanhoop. Je hebt een weg te gaan tot het weer lichter in jezelf blijkt te zijn. Eerst maar eens vandaag, een stukje wandelen. En dan morgen weer een dag. Tot er vertrouwen in je spreekt, vriendelijk en mild, dat je niet aan jezelf bent overgeleverd.

Gebed

God,

*fluister het tot mij;
in de stilte van de dag,
in het piekeren in
de nacht,
in de stappen die ik zet,
dat U met mij op weg bent.*

*Fluister het mij in,
als de twijfel mij overvalt,
als cynisme mijn geloof
verjaagt,
als alles zinloos lijkt,
dat U mij niet loslaat.*

*Fluister tot mij,
vriendelijk en beslist,
dat U de vaste grond wilt
zijn onder mijn voeten,
als daglicht om mij heen
zult zijn,
de toekomst die mijn
vertrouwen wenkt.*

Amen

Vertrouwen is loslaten

› 1 Koningen 19:9-21

‘Doe wat je wilt,’ zei Elia. ‘Ik dwing je nergens toe.’

1 Koningen 19:20b

Hoe meer vertrouwen je voelt in jezelf, in de ander of in God, hoe makkelijker je kunt loslaten. Ik heb niet zoveel loslaattalent. Ik heb vooral twijfeltalent, ben soms ook echt een *control freak*. Ik zie mijn tijden van getob als spiegels van mijn aangevochten vertrouwen.

In de kerk zie ik ook hoe aangevochten ons vertrouwen in de toekomst is. Vooral op plekken waar de jongere generatie ontbreekt schieten we nogal eens in een kramp. Het is moeilijk om het werk van onze handen los te laten als we niet zien in wiens handen we het kunnen achterlaten.

De crux is dat de volgende generatie juist vertrouwen en ruimte nodig heeft om geloof

en kerk zélf vorm te geven. Dat is echt iets anders dan de gaten in de kerkenraad, kindernevendienst of commissies vullen om door te kunnen gaan in hetzelfde stramien. Jonge mensen moeten hun eigen weg kunnen gaan met het evangelie.

Elia durft los te laten als hij opnieuw vertrouwen heeft gevonden in God op de Horeb. Dáár ligt de bron van zijn ontspanning. Als hij zijn opvolger Elisa ziet, claimt hij hem niet. Elia legt Elisa niet zijn eigen levenswerk op. Het enige dat hij doet is hem aanwijzen als een door God geroepen mens. En dan laat Elia los. In het vertrouwen dat God de toekomst opent.

Vragen

Welke dingen in jouw leven vind je lastig om los te laten?

Hoe zou je je in dat loslaten kunnen oefenen?

*Gij zelf moet meegaan,
uw lichtend gelaat,
een gids die mij
voorgaat en
nimmer verlaat.
De dag loopt ten einde,
de nacht is nabij,
wees Gij nu mijn toekomst,
het duister voorbij.*

Lied 263:3

Tip: beluister een bewerking van dit lied op
petrus.protestantsekerk.nl/weesjijmijntoevlucht.